

© Copyright MERITIUS® Gent

In dit nummer

- Onroerende verhuur wordt een beroepsactiviteit1**
- Heibel omtrent aangiftetermijnen personenbelasting1**
- Vrijwillig meegeven is geen "verplaatsing"2**
- Fiscus mag geen privélokalen betreden zonder machtiging politierechter2**
- Hoe toetst men de naleving van het gelijkheidsbeginsel ?3**
- Overmacht als bevrijding voor leegstandbelasting 3**
- Tegenbewijs indiciaire aanslag: positief en controleerbaar4**
- Huwelijkscontract bepaalt taxatiewijze4**

Onroerende verhuur wordt een beroepsactiviteit

Luc STOLLE

Een echtpaar verhuurt 11 appartementen en 15 studio's aan studenten en behalen op die manier een inkomen van 80.000 euro per jaar. De fiscus wil deze inkomsten belasten als beroepsinkomen, doch het echtpaar is het daarmee niet eens. Zij argumenteren o.m. dat zij slechts een beperkt deel van hun tijd aan deze beroepsactiviteit besteden.

Het Hof van Beroep te Luik onderzoekt de feitelijkeheden en is het niet eens met het standpunt van het echtpaar. Om te kunnen spreken van een professionele activiteit volstaat het dat (1) de handelingen worden gerealiseerd met een winstgevend oogmerk, (2) dat zij werden uitgevoerd in een zekere vorm van organisatie en (3) dat investeringen noodzakelijk waren om dit te bekomen.

Uiteraard konden de belastingplichtigen bezwaarlijk ontkennen dat de uitbating van de betrokken onroerende goederen winst genereerde (1). Daarenboven stelt het Luikse Hof

vast dat het onroerend patrimonium wordt beheerd door de man die geen enkel ander beroep uitoefent. Zo stond hij onder meer in voor het onderhoud van de onroerende goederen en maakte hij daarvoor talrijke en verre verplaatsingen. Verder werd vastgesteld dat er voor een aanzienlijk bedrag publiciteit werd gemaakt. Dit alles wijst, aldus het Hof, op het bestaan van een zekere organisatie (2). Tenslotte overweegt het Hof dat de belastingplichtigen hebben samengewerkt met het oogmerk een gemeenschappelijk onroerend vermogen op te bouwen: de echtgenoten hebben hiervoor beroep gedaan op een lening. Ook aan de investeringsvoorwaarde is dus voldaan (3). Uit deze analyse concludeert het Hof dat er wel degelijk sprake is van een beroepsactiviteit die tot belastbare baten aanleiding heeft gegeven.

Luik 22 november 2011

Heibel omtrent aangiftetermijnen personenbelasting

Didier BAECKE

Zoals iedereen ondertussen weet, gelden (golden) er verschillende termijnen voor het indienen van een «papieren» PB-aangifte enerzijds en voor het indienen van een «elektronische aangifte» via tax-on-web door de daartoe bevoegde mandatarissen anderzijds (laatst nog 31 oktober).

Iemand diende zijn papieren aangifte in na het verstrijken van de daartoe voorziene termijn (doch vóór het verstrijken van de termijn voor de elektronische aangifte). Daarop vestigde de fiscale administratie een aanslag van ambtswege. Volgens de laattijdige indiener kon de

fiscus dergelijke aanslag niet vestigen om de eenvoudige reden dat er een discriminatoir onderscheid wordt gemaakt tussen indieners van een papieren aangifte en indieners van een elektronische aangifte.

Het Hof van Beroep te Gent is het daarmee eens. Voor dit onderscheid bestaat er inderdaad geen wettelijke grondslag, zodat de papieren aangifte van de betrokken belastingplichtige toch als tijdig moet worden beschouwd. De aanslag van ambtswege is dan ook nietig.

Gent 26 februari 2013

Artikel 315 WIB/92 bepaalt dat een belastingplichtige verplicht is de administratie alle boeken en bescheiden voor te leggen die noodzakelijk zijn om het bedrag van zijn belastbare inkomsten te bepalen. De boeken en bescheiden mogen daarbij niet verplaatst worden.

Artikel 319 WIB/92 regelt dan weer het toegangsrecht van belastingambtenaren tot beroeps- en andere lokalen alwaar zij in staat moet worden gesteld om alle boeken en bescheiden te onderzoeken die zich in deze lokalen bevinden.

Vrijwillig meegeven is geen “verplaatsing”

Luc STOLLE

In een geval dat finaal werd voorgelegd aan het Hof van Cassatie had een belastingambtenaar documenten van de belastingplichtige meegevoerd naar zijn kantoor. Hij had deze documenten evenwel de dag na de visitatie terugbezorgd. Bij de teruggave werd ook een ontvangstbewijs opgemaakt zeggende dat deze documenten met toestemming van de belastingplichtige werden meegenomen. Bovendien bleek uit het dossier dat ook de raadsman van de belastingplichtige aanwezig was tijdens de voorafgaande visitatie en dat de belastingplichtige door de belastingambtenaar werd bedankt voor zijn medewerking tijdens de visitatie.

Desalniettemin had de belastingplichtige zich nadien beroepen op een inbreuk op de artikelen 315 en 319 WIB/92.

Artikel 315 WIB/92 bepaalt dat een belastingplichtige verplicht is de administratie alle boeken

en bescheiden voor te leggen die noodzakelijk zijn om het bedrag van zijn belastbare inkomsten te bepalen. De boeken en bescheiden mogen daarbij niet verplaatst worden.

Artikel 319 WIB/92 regelt dan weer het toegangsrecht van belastingambtenaren tot beroeps- en andere lokalen alwaar zij in staat moeten worden gesteld om alle boeken en bescheiden te onderzoeken die zich in deze lokalen bevinden.

Het Hof van Beroep was het niet eens met de stelling van de belastingplichtige dat deze artikelen waren geschonden: uit de geciteerde vaststellingen kon immers worden afgeleid dat de stukken vrijwillig werden overhandigd aan de belastingambtenaren en dat er geen sprake was van “verplaatsing” door de fiscale ambtenaren.

Cass. 11 september 2012

Fiscus mag geen privélokalen betreden zonder machtiging politierechter

Luc STOLLE

Tijdens een onaangekondigd bezoek betreden de fiscale ambtenaren een lokaal met een gemengd gebruik (deels kantoor, deels private woning) en onderzoeken zij de boeken die in dat lokaal aanwezig zijn. Op basis van dit onderzoek stelt de fiscus een navordering in. De belastingplichtige meent dat het bewijs ten onrechte is verkregen en dat de navordering nietig is.

De fiscus argumenteert dat de boekhouding zich in dat lokaal bevond, dat het betreden van het private lokaal toevallig gebeurde en dat de belastingplichtige daarvoor zelfs toestemming had gegeven.

Het Hof van Beroep te Antwerpen repliceert dat de vermelding in art. 61 § 1 WBTW «zonder verplaatsing» enkel tot doel heeft te benadrukken dat de belastingplichtige niet verplicht kan worden zich met zijn boeken en stukken tot bij de administratie te begeven; de administratie moet deze stukken ter plaatse komen inzien. Het artikel houdt evenwel niet in dat de fiscale ambtenaren zich voor de consultatie van deze boeken en stukken mogen begeven in particuliere woningen

of bewoonde lokalen zonder te beschikken over een machtiging van de politierechter. Dit zou een miskenning uitmaken van artikel 63 WBTW.

Het Hof stelt zich ook de vraag in hoeverre de belastingplichtige werkelijk toestemming kon geven voor een betreding van privélokalen wanneer er sprake is van een onaangekondigd bezoek waarbij de controleambtenaren zich op het moment van hun vraag reeds in de bedrijfsruimten bevinden. In dergelijk geval kan, volgens het Hof, van een “volwaardige toestemming, die een rechterlijk machtiging kan vervangen, geen sprake zijn”. De werkwijze is dan ook strijdig met artikel 8 lid 1 van het EVRM en artikel 15 van de Grondwet.

Het Hof bevestigt het vonnis dat stelt dat deze werkwijze van de fiscale administratie tot gevolg heeft dat de fiscale vordering is vervallen wegens onrechtmatige bewijsgaring.

Antwerpen 4 december 2012

Hoe toetst men de naleving van het gelijkheidsbeginsel ?

Philippe VANDEN POEL

Het Hof van Beroep te Gent heeft op een duidelijke wijze omschreven hoe moet worden nagegaan of een belastingreglement al dan niet een inbreuk vormt op het gelijkheidsbeginsel of discriminatieverbod. Dit is vooral van belang voor wat betreft de lokale belastingen.

De hoven en rechtbanken moeten nl. in staat zijn op een objectieve manier te achterhalen welke verantwoording de regelgever had voor het invoeren van de concrete belasting en welk doel hij met die belasting wilde bereiken. Om dat te kunnen nagaan moeten documenten voorhanden zijn die toelaten van die verantwoording en het doel kennis te nemen. Die documenten moeten dateren uit de voorbereiding of ten laatste van het moment van goedkeuring van het belas-

tingreglement.

Het feit dat de gemeente de onderliggende redenen voor een verschillende taxatie van twee soorten ondernemingen (*in casu* de bankkantoren en andere ondernemingen) in conclusies voor de rechtbank heeft uiteengezet en het feit dat de eerste rechter deze argumenten in zijn vonnis heeft overgenomen, voldoet, aldus het Hof, niet aan deze voorwaarde.

Het belastingreglement schendt dan ook het gelijkheidsbeginsel en is om die reden nietig.

Gent 20 november 2012

Overmacht als bevrijding voor leegstandbelasting

Didier BAECKE

De problematiek omtrent de bevrijding van de leegstandbelasting wegens overmacht is de laatste jaren reeds een aantal keren aan de orde geweest in de rechtspraak. Daarbij is er vaak betwisting omtrent de vraag of overmacht kan worden ingeroepen en of er effectief sprake is van overmacht.

Overmacht is een gegeven uit het gemeen recht en kan niet zonder meer toegepast worden in het fiscaal recht. Maar wanneer een belastingplichtige die zich in een overmachtsituatie bevindt op dezelfde manier zou worden behandeld als hij die zich niet in een overmachtsituatie bevindt, dan zou dit strijdig zijn met het gelijkheidsbeginsel. Daarom kan overmacht, zelfs al is dit niet uitdrukkelijk als uitsluitingsgrond voorzien in het belastingreglement, wel bevrijdend werken.

Er is sprake van overmacht, wanneer men zijn verplichtingen niet kan naleven omwille van een oorzaak die de betrokkene niet toerekenbaar is en waaraan hij niet de minste fout heeft. Er moet m.a.w. sprake zijn van een ontoerekenbare onmogelijkheid. Het zijn de rechtbanken die moeten oordelen omtrent de aanwezigheid van een overmachtsituatie.

In casu had de stad zeer laattijdig vastgesteld

dat één bepaald attest in de bouw aanvraag ontbrak. Pas nadat de stad de aanvrager daarvan op de hoogte had gesteld en deze het attest had bezorgd, werd de bouwvergunning afgeleverd. Ondertussen had het pand aanzienlijke tijd leeggestaan.

Het Hof van Beroep te Antwerpen oordeelde dat de belastingplichtige door de nalatigheid van de stad onnodig lang had moeten wachten op de uitvoering van de werken. Evenmin kon, aldus het Hof, van de belastingplichtige worden verwacht dat hij het pand ondertussen bewoonbaar maakte. De bedoeling was immers om het pand, dat één woonhuis betrof, om te bouwen tot drie appartementen. Dit impliceert grondige verbouwingen, die onmogelijk kunnen worden uitgevoerd terwijl het pand wordt bewoond.

Het Hof oordeelde bijgevolg dat de onbewoonbaarheid van het pand en dus de leegstand uitsluitend te wijten was aan de nalatigheid van de stad zodat in hoofde van de belastingplichtige overmacht weerhouden kon worden. Aldus werd de belastingplichtige bevrijd van de betaling van de leegstandbelasting.

Antwerpen 23 april 2013

Overmacht is een gegeven uit het gemeen recht en kan niet zonder meer toegepast worden in het fiscaal recht. Maar wanneer een belastingplichtige die zich in een overmachtsituatie bevindt op dezelfde manier zou worden behandeld als hij die zich niet in een overmachtsituatie bevindt, dan zou dit strijdig zijn met het gelijkheidsbeginsel. Daarom kan overmacht, zelfs als is dit niet uitdrukkelijk als uitsluitingsgrond voorzien in het belastingreglement, wel bevrijdend werken.

MERITIUS
ADVOCATEN - AVOCATS

Het Hof van Cassatie bevestigde dat de belastingplichtige het tegenbewijs enkel kan leveren op basis van positieve en controleerbare elementen waaruit blijkt dat de hogere graad van gegoedheid voortkomt uit andere bronnen dan deze die in de inkomstenbelastingen belastbaar zijn of uit inkomsten van een periode vooraf gaand aan het belastbaar tijdperk.

Tegenbewijs indiciaire aanslag: positief en controleerbaar

Philippe VANDEN POEL

Krachtens artikel 341 WIB/92 kan de raming van de belastbare grondslag – behoudens tegenbewijs – worden vastgesteld op basis van tekenen en indiciën waaruit een hogere graad van gegoedheid blijkt dan uit de aangegeven inkomsten. Dit geldt zowel voor rechtspersonen als voor natuurlijke personen.

Het Hof van Cassatie bevestigde dat de belastingplichtige het tegenbewijs enkel kan leveren op basis van positieve en controleerbare elementen waaruit blijkt dat de hogere graad van gegoedheid voortkomt uit andere bronnen dan deze die in de inkomstenbelastingen belastbaar zijn of uit inkomsten van een periode vooraf

gaand aan het belastbaar tijdperk.

Artikel 341 WIB/92 bepaalt trouwens dat, wanneer het tegenbewijs van de belastingplichtige betrekking heeft op verkopen van roerende waarden of andere financiële instrumenten die hij zich als belegging heeft aangeschaft, de ingeroepen aankoop- of verkoopborderellen of -documenten tegenover de fiscus slechts bewijskracht hebben indien ze de vermelding "op naam" dragen en zijn opgesteld ten name van de belastingplichtige of van de personen van wie hij de rechthebbende is.

Cass. 18 oktober 2012

Huwelijkscontract bepaalt taxatiewijze

Evi CONRUYT

Een man is gehuwd onder een huwelijkscontract dat voorziet in het wettelijke stelsel der gemeenschap. Er is bepaald dat het gemeenschappelijk vermogen is samengesteld uit de inkomsten der echtgenoten, hun besparingen en de aanwinsten door de echtgenoten samen of alleen verworven, evenals uit alle goederen waarvan niet bewezen is dat zij eigen zijn.

De man verkoopt zijn handelszaak. De vraag stelt zich of de meerwaarde volledig in zijn hoofd dan wel voor de helft bij elk van de echt-

genoten belastbaar is.

Het Hof van Beroep te Brussel stelt vast dat de handelszaak tijdens het huwelijk tot stand is gebracht en bijgevolg behoorde tot het gemeenschappelijk vermogen. Dit impliceert dan ook dat de meerwaarde, die werd verwezenlijkt naar aanleiding van de stopzetting van de handelszaak, tot het gemeenschappelijk vermogen behoorde en bij ieder van de echtgenoten voor de helft belastbaar is.

Brussel 26 april 2012

Onze kantoren

MERITIUS® GENT

Martelaarslaan 402 - 9000 Gent
Tel. +32 (0)9 269 70 70 - Fax +32 (0)9 269 70 71
info.gent@meritius.be

MERITIUS® BRUXELLES

Georges Henrilaan 431 - 1200 Bruxelles
Tel. +32 (0)2 735 91 56 - Fax +32 (0)2 734 35 00
info.brussels@meritius.be

MERITIUS® MONS

Rue Ste Gertrude 1 - 7070 Le Roeulx
Tel. +32 (0)64 66 50 12 - Fax +32 (0)64 67 60 93
info.mons@meritius.be

MERITIUS® NAMUR

Rue des Aubépines 44 - 5101 Namur (Erpent)
Tel. +32 (0)81 32 22 70 - Fax +32 (0)81 32 22 79
info.namur@meritius.be

MERITIUS® ANTWERPEN

Jules Moretuslei 374-376 - 2610 Antwerpen
Tel. +32 (0)3 825 55 00 - Fax +32 (0)3 825 56 00
info.antwerpen@meritius.be

Bezoek ook onze website: <http://www.meritius.be>

MERITIUS is a member of **CYRUS ROSS INTERNATIONAL EEIG**

With member offices in Austria, Belgium, Bulgaria, Denmark, Finland, France, Germany, Great Britain, Hungary, Ireland, Italy, Luxembourg, Netherlands, Norway, Poland, Portugal, Spain, Sweden, Switzerland

www.cyrusross.com